

مطالعات جامع پارکینگ

در این قسمت از مطالعات مقدار عرضه و تقاضای پارکینگ در هر ناحیه ترافیکی محدوده مورد مطالعه با استفاده از اطلاعات مبداء و مقصد خانوار به دست آمده و بر اساس آن کمبود پارکینگ محاسبه شده است. پس از تعیین کمبود فضای پارک در هر ناحیه پیشنهاد تعداد و طبقات پارکینگ مورد نیاز در هر ناحیه به صورت بهینه با کمترین میزان تملک زمین و حداکثر در ۵ طبقه داده شده است. برای تعیین عرضه پارکینگ، ظرفیت پارکینگ‌های غیرحاشیه‌ای و پارکینگ‌های حاشیه‌ای در معابر شریانی درجه ۱ و ۲، جمع و پخش کننده و دسترسی در هر ناحیه ترافیکی جمع آوری شده است. مکانهای با تابلوی پارک ممنوع، توقف ممنوع و ایستگاهها اتوبوس در معابر اصلی شهر قزوین جزو عرضه محاسبه نشده‌اند

برآورد تقاضای پارکینگ در این مطالعه از اطلاعات آمارگیری مبداء-مقصد در سال ۱۳۷۹ استفاده شده است. برای این کار از دو روش استفاده شده است:

۱- برآورد تقاضای پارکینگ با استفاده از زمان‌های برآوردی برای طول مدت توقف سفرهای شغلی و غیرشغلی که با سواری شخصی انجام شده است. در این روش مدت زمان سفرها غیرشغلی (به جز بازگشت به منزل که حذف می‌شود) ۲ ساعت در نظر گرفته می‌شود. سفرهای شغلی در صورتیکه زمان شروع آنها ۶ تا ۹ صبح باشد، مدت زمان ۸ ساعت و در صورتیکه زمان شروع آنها بعد از ساعت ۹ باشد، مدت زمان ۱۰ ساعت در نظر گرفته شده است.

۲- برآورد تقاضای پارکینگ با استفاده از زمانهای توقف واقعی آمارگیری شده: در این روش با استفاده از اطلاعات آمارگیری مبداء-مقصد و مدت زمان ثبت شده برای سفرهای با خودروی شخصی، تقاضای پارکینگ محاسبه شده است. نتایج این روش با توجه به اینکه از اطلاعات واقعی به دست آمده منطقی‌تر است.